

13. srpnja. Korčula i Dubrovnik se nalaze dosta blizu, pa su uistinu mogli u slučaju povoljnog vjetrova biti oni još istog dana u Korčuli, a korčulanski poslanici već slijedećeg dana u Dubrovniku. Ipak teško nam je pozitivno odgovoriti, da li je baš ovo poslanstvo uslijedilo kao posljedica dolaska dubrovačkih poslanika u Korčulu. Stalno je svakako to, da je ono u Dubrovniku raspravljalo o priznavanju dubrovačke vlasti. Sigurno za Korčulane, i prije odašiljanja dubrovačkih poslanika k njima, nije ostala tajnom odluka Žigmundova i spremanje Dubrovčana, da na otocima preuzmu vlast. Čini se, da su Korčulani i ovaj put kušali upotrebiti staru svoju metodu nećkanja i oklijevanja. Vijeće umoljenih zaključuje, da knez i malo vijeće odgovore korčulanskim poslanicima onako, kako je zaključeno u istom vijeću. Pao je bio istog dana u vijeću umoljenih i prijedlog, da im se dade rok, do kojeg će dati konačni odgovor, udovoljavaju li dubrovačkim zahtjevima ili ne; no prijedlog nije prihvaćen, i odlučeno bi, da im se ne postavlja nikakav rok. Rezultat tih pregovora bio je taj, da Korčulani zasad još nijesu htjeli priznati dubrovačku vlast. Dubrovčani uostalom stvaraju i dalje odluke za eventualni nastup protiv otoka. Istog dana 14. srpnja vijeće umoljenih zaključuje, da se naoruža još jedna galija, a sutradan 15. srpnja odlučuje, da se piše dubrovačkim sucima u Neretvi, neka preporuče Dubrovčanima nastanjenim tamo, da pošalju dubrovačkoj armadi najmanje 100 naoružanih ljudi s njihovim barkama, jer Dubrovčani namjeravaju pridružiti sebi ona tri otoka. 18. srpnja zaključuje isto vijeće, da se odašalje armada i izaberu trojica, koji će sastaviti i predložiti instrukciju za kapetana armade. Još istog dana malo vijeće izabire tu trojicu i to: Mihajla de Resti, Pavla de Gondola i Nikolu de Pozza. Korčulanska općina bijaše pisala pismo dubrovačkoj općini, a vijeće umoljenih u istoj sjednici, u kojoj je raspravljalo o odašiljanju armade, daje ovlaštenje knezu i malom vijeću, da odgovore. Dubrovčani bijahu već počeli sa represalijama. Neke Korčulane, koji putovahu u Kotor, bijahu zatvorili u svojim tamnicama, ali ipak vijeće umoljenih zaključuje, neka im se dopusti, da prosljede put u Kotor, ali ne smiju poći drugamo i pri povratku moraju se prikazati u Dubrovniku. Međutim odbor trojice, koji je imao sastaviti instrukciju kapetanu armade, bio je 19. srpnja gotov, i vijeće umoljenih ju je potvrdilo tog istog dana. U njoj se nalaže kopnenim četama pod vodstvom Teodora de Prodanello, da se iskrcaju u Stonu i idu pješke polu-